

Centenari de Joan Baptista Xuriguera i Parramona

Qui no ha consultat més d'una vegada el "Xuri" o el llibre verd de verbs?

Aquest any es commemora el centenari del naixement de Joan Baptista Xuriguera, escriptor, traductor i filòleg català. Conegut per molts estudiants d'abans i d'ara pel seu llibre *Els verbs catalans conjugats*, de l'editorial Claret, llibre de consulta necessari en l'àmbit pedagògic per tal d'escriure correctament els temps verbals. Escriptor de les terres lleidatanes, Joan B.Xuriguera ha estat una figura oblidada, en motiu del seu centenari es vol donar a conèixer la seva extensa obra bibliogràfica i les seves facetes com a historiador, dramaturg, llenguista, poeta...

De la seva biografia ...

Va néixer a Menàrguens el 17 de juny de 1908. Després de viure a Balaguer durant quatre anys, la seva família s'establí a Lleida el 1913, on estudià al Liceu Modern. Als 20 anys, fundà l'Agrupació Cultural Lleidatana. Milità a Esquerra Republicana de Catalunya i al Bloc Obrer i Camperol; entrà a l'ajuntament de Lleida, on en fou alcalde accidental el 1936 i municipalitzà els teatres de la ciutat.

El 17 de desembre de 1936 es casà amb Lola Solà, nascuda a Balaguer. La primavera del 38 es traslladà prop de Figueres amb la mare i l'esposa. El gener de 1939 travessà la frontera francesa i visqué a Caussade, per acabar establint-se a Montauban. Per poder viure donava classes (Escola de Cecs i Mutilats de la Ma Dreta...) i portà a terme altres activitats. Va ser un dels fundadors del Casal Català de Montauban. En aquest període endegà la novel·la de caràcter autobiogràfic *La vida de Joan Ventura*. El desembre del 1948 tornà a Catalunya, amb dos fills: Blanca i Pau. Demanà el reingrés a l'ajuntament de Barcelona, on havia treballat el 1938.

Fou endebades, i hagué de dedicar-se un altre cop a l'ensenyament (primer a Mollerussa i, posteriorment a Barcelona) i a fer traduccions per encàrrec. Guanyà la Flor Natural en els Jocs Florals de la Llengua Catalana de Buenos Aires el 1960, i el Premi Ignasi Iglésias de teatre en els Jocs de Caracas del 1966 amb l'obra La reina Margarida de Montserrat.

El 1977, un cop reestablerta la democràcia, es reincorporarà a l'ajuntament de Barcelona, en el Museu d'Història de la Ciutat, dins la secció del Departament de revisió i correcció de textos fins que es jubilarà el 1987. Morí pocs mesos, el 17 d'octubre. L'ajuntament de Lleida li dedicà un carrer al barri de Pardinyes. El 1995 el poble de Menàrguens posà el seu nom al Centre Cultural de la vila.